

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Häst utbytt mot traktor.

Under år 1959 hade en lantbrukare H såsom ersättning för en till ett pris av 1.700 kr försåld häst köpt en begagnad traktor för 2.356 kr. Med anledning härav upptogs i 1960 års självdeklaration likviden för hästen som inkomst och yrkades avdrag för kostnaden för traktorn med inköpspriset.

PN beslöt medgiva avdrag i förevarande hänseende med 2.100 kr. Beslutet grundades på att, då i ett jordbruk hästar utbyttes mot traktor, den avdragsgilla kostnaden enligt av PN tillämpad praxis beräknades till 2.100 kr. för varje häst, som ersattes av traktor.

Hos KR yrkade H att erhålla avdrag enligt deklARATIONEN.

Genom utslag den 11 juni 1961 fann KR icke skäl bifalla besvären, därvid KR yttrade: Det H medgivna avdraget — vilket motsvarar beräknad återanskaffningskostnad för en genom traktorköpet inbesparad häst enligt av PN utfärdade anvisningar — kan icke anses vara för lågt beräknat.

Engångsersättning vid upplåtelse för obegränsad tid av mark.

PN upptog till beskattning hos D, vilken ägde en jordbruksfastighet, ett belopp å 1.520 kr, som D uppburit från ett invallningsföretag såsom ersättning

för intrång genom jordupplag å fastigheten.

Hos KR anförde D, att beloppet utgjort ersättning för den värdeminskning, fastigheten åsamkats genom att marken, å vilken schaktmassorna upplagts, blivit obrukbar. På grund härav yrkade D, att ersättningen icke måtte beskattas.

Genom utslag den 11 dec. 1961 fann KR skäligt nedsätta D:s taxeringar med nämnda belopp, därvid KR yttrade bl. a. D har uppgivit, att det ej är ekonomiskt lönsamt att utjämna den upplagda jorden, vilket lämnats obestritt. Ifrågavarande ersättning får därför anses utgöra sådan engångsersättning för upplåtelse av mark för all framtid, vilken enl. punkt 5 av anv. till 21 § KL icke räknas till intäkt av jordbruksfastighet. Då D ägt fastigheten under längre tid än tio år, utgör ersättningen ej heller intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet.

Ej särskilt värdeminskningsskatt för tvättstugeutrustning m. m.

Å fastighetsbilaga till C:s år 1958 avgivna självdeklaration hade denne tillgodofört sig särskilt avdrag för värdeminskning å tvättmaskiner, torkcentrifuger, torkfläktar och stenmangel resp. tvättanläggning, spisar, kylskåp och hiss-korg.

PN vägrade avdraget.

Hos KR yrkade C, att hans taxeringar i förenämnda hänseenden måtte bestämmas i enlighet med deklarationen.

Genom utslag den 5 juni 1961 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

”Studiebidrag” till anställds efterlevande.

1960 års PN beskattade en studerande, H, för ett studiebidrag å 3.600 kr från ett bolag.

Hos KR besvärade sig H:s förmyndare under yrkande att H måtte befrias från skattskyldighet för beloppet. Till stöd härför anfördes följande. H:s fader, som avlidit 1957, hade en s. k. arvodestjänst hos bolaget, vilken i och för sig icke medförde rätt till pension för de efterlevande. Under återopande av försörjningssvårigheter framställde emellertid de efterlevande en begäran om understöd och bolagets styrelse beslöt då, att ett studiebidrag å 300 kr/mån. skulle utgå till H. Ursprungligen hade styrelsen beslutat, att understödet skulle utgå blott till d. 31 mars 1959, men på särskild ansökan beslöt styrelsen därefter, att understödet skulle utgå till d. 31 mars 1961.

Genom utslag den 7 juli 1961 yttrade KR: Enär med hänsyn till sambandet mellan H:s faders uppdrag hos bolaget och bolagets beslut om utgivande av berörda belopp, detsamma måste anses utgöra skattepliktig inkomst för H, finner KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Tillämpning av 100 § TF.

Sedan en hemmansägare P av 1957 års TN blivit taxerad enligt deklaration anförde den skattskyldige i januari 1958 hos PN bl. a. följande. På grund av bris-

tande kännedom om skatterättsliga bestämmelser hade P i deklarationen underlåtit verkställa avdrag å tillhoppa 3.767 kr, därav sammanlagt 567 kr hänförde sig till vissa smärre driftsutgifter och andra kostnader samt 3.200 kr belöpte å värdeminskning genom avyttring av skog, varför P hemställde att PN måtte medgiva honom nämnda avdrag och nedsätta hans taxeringar.

PN lämnade emellertid taxeringarna utan ändring under motivering att endast i 100 § TF angiven grund finge åberopas såsom stöd för P:s hemställan och att den av honom återopade villfarelsen angående skattelagstiftningens innebörd ej kunde medföra rätt till prövning av hans talan.

I besvär hos KR yrkade P, att hans talan måtte sakligt prövas och bifallas.

Genom utslag den 7 nov. 1961 förklarade KR — som icke fann skäl göra ändring i PN:s beslut, såvitt rörde avdraget å 567 kr — att P på grund av vad i målet förekommit finge anses ha varit berättigad att vid taxeringen åtnjuta avdraget för värdeminskning genom avyttring av skog, 3.200 kr. Vidare yttrade KR: Till följd av underlåtenhet att i deklarationen yrka detta avdrag hade P blivit taxerad till väsentligt högre belopp än som svarade mot inkomsten under beskattningsåret. Med hänsyn till omständigheterna finge det anses såsom ursäktligt att P icke i annan ordning återopat de hos KR lämnade uppgifterna till vinnande av riktig taxering. På grund härav fann KR jml 100 § 1:a st. vid 6) TF P:s talan i senast angivna hänseende skola upptagas till prövning. Vid sådan prövning av målet fann KR skäligt på det sätt ändra PN:s beslut, att P:s taxeringar nedsattes med 3.200 kr.